

ARCHA

5
2010

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

ConCordia 2010, foto Michala K. Ročmanová

Téma tohoto čísla: Tento způsob léta zdá se nám být šťastným...

Fotogalerie Archy

foto ze sněmu Ligy lesní moudrosti 2010 Tomáš Novotný

Tento způsob léta zdá se nám být šťastným...

Přesto, že se může zdát, že každé léto je stejné, není tomu tak. Letošní léto, které nám pomalu mizí, bylo více přemýšlivé – co bude na podzim? Česká společnost totiž prochází ekonomickou krizí, která zanechává následky ve všech oblastech, včetně té naší – práce s mládeží. Neznamená to však, že máme vyvěsit černé prapory a propadnout skeptickému myšlení. Naopak – je to výzva ke změně a možná i k přehodnocení dosavadního stylu práce.

Oblast volného času a práce s mládeží má jednu obrovskou výhodu – nikdy zde nechybí houževnatost a chuť pokračovat v započatých plánech. Možná za to mohou právě děti a mladí lidé, kteří se jen tak nesmíří s tím, že něco nejde. A tak, zatímco česká vláda

tošního léta a táborového ducha přenesli i do nadcházejícího podzimu.

*Eva Fruhwirtová,
Studentský klub Katolického
gymnázia Halahoj, Třebíč
ilustrační foto Středisko Radost,
KUFR a Sdružení Klubko*

Zpravodaj ČRDM o výchově
a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová, akad. mal.
Tiskne Studio REFOS, Praha
Fotografie z archivů členských sdružení ČRDM
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok. Toto číslo vyšlo v září 2010
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není
určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF
najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>

řešila přes léto úsporná opatření a zaměstnanci s obavou očekávali snížení platů, vedoucí na táborech společně s dětmi prožívali adrenalinové příběhy Divokého západu. Táborové večery u ohně, vedácká rána a spánek pod širým nebem byla naordinována všem, kteří se cítí vyčerpaní a s obavou očekávají, co se bude dít po prázdninách. Proto si myslím, že tento způsob léta byl šťastný pro ty, kteří chtěli.

Letošní léto nám všem umožnilo zamyslet se nad koncepcí nejenom vlastního života, ale také sdružení a organizací, ve kterých pracujeme. Je dobré se jednou za čas zastavit, zhodnotit uplynulou práci a najít mezery a rezervy. Teprve potom se můžeme rozhodnout, zda to, co děláme, má dobrý směr. A protože práce s dětmi a mládeží má vždycky smysl, přejme si, abychom energii z le-

Archa 2010

Témata Archy

Uzávěrky:

1. PR management v naší neziskové organizaci	22. 1.
2. Spolupráce „dětských“ neziskovek na místní úrovni	26. 2.
3. Táborové hry – náměty a praxe	9. 4.
4. Bambiriáda 2010 (dvojčíslo)	4. 6.
5. Tento způsob léta zdá se nám být šťastným...	20. 8.
6. Jsme Češi – jak se to pozná?	17. 9.
7. Žijeme uměním, tvoříme, skládáme, hrajeme...	15. 10.
8. V Evropě jsme doma + příloha	19. 11.

Hlavní hygienik navštívil dětské tábory

Tri dětské letní tábory – pionýrský, skautský a tomický – navštívil 28. července 2010 hlavní hygienik ČR a náměstek ministra zdravotnictví Michael Vít. S výsledkem kontroly byl zcela spokojen; tábory podle něj splňovaly všechny potřebné standardy a na jednom z nich – v tom skautském – kam se svým doprovodem dorazil v době kolem oběda, přijal i pozvání na tábornickou „činu“ servírovanou stylově v esusu. Zmíněné

inspekční cesty se spolu s hlavním hygienikem zúčastnili ředitel odboru ochrany veřejného zdraví Ministerstva zdravotnictví Jaromír Hrubý a předseda České rady dětí a mládeže (ČRDM) Aleš Sedláček.

Ministerští úředníci si chtěli mj. „v terénu“ ověřit, zda a jak by se mohly do běžného táborového života promítnout jimi navrhované změny ve vyhlášce, která se pořádání tzv. zotavovacích akcí týká. Ukázalo se, že kompromisní

Zleva: předseda Pionýra Petr Halada, hlavní hygienik MUDr. Michael Vít, předseda ČRDM Aleš Sedláček

Stavitel mostů

Hlavní hygienik České republiky dr. Michael Vít použil v rozhlasovém rozhovoru s šéfem naší národní rady Alešem Sedláčkem v pondělí 29. června takový mile sedativní příměr. A to sice, že on je stavitel mostů přes rozbourené vody.

Kvůli čemu že vody bouří? Kvůli připravované hygienické vyhlášce, resp. její novele. Mluvím samosebou o vyhlášce týkající se zotavovacích akcí.

Priznejme popravdě, že bouří jen tak lehce, asi jako rychle tekoucí voda, vodácky WW3 – jet se to dá, ale opatrně a jen zkušeně!

Zkušeně už za posledních patnáct let jsme dost, hygienická vyhláška se mění potřetí.

Zdá se, že tentokrát byl na začátku dobrý úmysl zjednodušit úřední řeč, vyhlášku zpřehlednit a „vyčistit“. Že tam jako vedlejší produkt jinak chvályhodné snahy přistály nesmysly o „přehozech“ přes postel... Hm, budiž. Moje babička to měla v parádním pokoji taky. Zvýšený počet WC v ubytovacích prostorách se dá vysvětlit nutkavým dojmem tvůrců, že naše zem jest v průseru. To se dá také pochopit.

Mohl bych ve vtipkování pokračovat, nicméně... Ministerstvo zdravotnictví se nic nenaučilo, nic nepochopilo. Neví bohužel, co je dialog. Netuší, že vyhlášky páše pro lidi, pro vedoucí, pro táborníky. Uniklo mu, jako na potvoru už potřetí, že je sice bezvadné, když pošle vyhlášku do byrokratického připomínkovacího řízení, kde si ji bude moci přečíst ministerstvo kultury, průmyslu a jiné bratrské centrální úřady, ale že není už tak bezvadné, když mine ty, komu je určena.

Stokrát jsme je s Petrem Turkem, lékařem – členem ČTÚ před devíti lety prosili, zaklínali sladce, aby nám udělali tu radost a další verzi vyhlášky nám poslali. Pravili jsme tehdy, že jsme kvůli tomu vlastně založili národní radu jako optimální připomínkovací místo. Nestalo se, samosebou.

Státní kolos rozjel úřední mašinerii. Vyhlášku vyšpionili (jako ostatně vždy) skauti, díky jim za to. Připomínkovali jsme ji, tedy přesně řečeno, nejvíc jako vždy odmakal zmíněný Petr Turek. Poslali jsme naše připomínky mejlem i řádným dopisem na zdravotnické ministerium – a ono nic.

Tri týdny, měsíc bylo ticho jako po té nejušlapanější pěšině. Ani nám příjem dopisu nepotvrdili... Kdyby lidé pana hlavního hygienika byli trochu předvídaví, nemusí teď jejich šéf stavět mosty. Téma letních táborů je na počátku prázdnin vždy vděčné a redaktorka Mladé fronty Dnes nám ve svém – dejme tomu apelativním – článku udělala dobrou službu. Trošku prostě tu debatu nakopla, o věc se začala zajímat televize, Radiožurnál.

Hygienici, ahoj. Máte snad počítače, můžete si na nich vygooglovat nebo vyseznamovat, kdože pořádá tábory, kdo posílá dobrovolníky, desítky tisíc svých členů, koho svými omyly a nejasnostmi otrávíte. Nebo se zeptejte našeho školského ministerstva, toho, co se pro něj chystá nový, preukrutný a nezapamatovatelný název. (Ostatně, MŠMT i Magistrát hl. města Prahy se s připomínkami, které vznesla ČRDM k vyhlášce, ztotožnily).

Až vám tohle dojde, nebude muset dr. Vít prohlašovat, že je stavitel mostů a vy nebudete mít pocit, že dobrý úmysl jest nepochopen a že se vám křivdí.

Já vím, není nic ztraceno, bude se jednat, hovořit a vysvětlovat a nakonec to celé dobře dopadne. Jen si myslím, že je celé bouření zbytečné a že zkrátka dnešní honem stavitelé mostů mohli mít víc pod čepicí.

30. června 2010

Tomáš Novotný, předseda Asociace TOM
šéf pracovní skupiny ČRDM Stát
vyjednávač s hygieniky v letech 1998 a 2001

řešení, k němuž nakonec hygienici po konzultacích se zástupci ČRDM dospěli, chod táborů nijak nezasáhne. Právě obavy zkušených táborových praktiků z dopadu legislativních změn, avizovaných médií, nastartovaly kýžený dialog mezi ministerstvem a ČRDM jakožto střešní organizací bezmála stovky dětských a mládežnických sdružení.

„Když jsem poprvé uviděl titulky v novinách a na internetu, tak mě polilo horko a myslel jsem si, že budeme muset zrušit většinu našich pionýrských táborů. Ale pak, když jsem si ji přečetl a když jsem tady mluvil s panem náměstkem, tak si myslím, že se pro nás zase tolik nezmění. Ze slov pana náměstka mi vyplývá, že všechny naše připojky jsou projednány, že většina z nich bude akceptována a že de facto ty tábory, které jsou kvalitní, mohou fungovat bez problémů dál,“ řekl předseda sdružení Pionýr Petr Halada na prvním z kontrolovaných táborů. V Loužku u Orlické přehrady, kde pomáhal jako kuchář, zrovna trávilo část léta 36 dětí ubytovaných v podsadových stanech.

O tom, že chystaná novela vyhlášky je nyní nakročena správným směrem, nepochybuje ani předseda ČRDM Aleš Sedláček. *„Zjednodušuje se tak, aby uživatel, což je vedoucí tábora a zdravotník, na táboře měl jisté mantinely, v nichž se může pohybovat. Některé věci, které na počátku nebyly jasné a vypadaly, že povedou ke zprůsnění daných podmínek – a v podstatě k omezení táborového života – jsme si vysvětlili. A domnívám se, že na základě diskusí a připomínkových řízení se upravily tak, že zachovávají nastavený standard. Myslíme si, že je správný, že je rozumným kompromisem mezi hygienickými požadavky a táborovým provozem s určitou romantikou, která je na českých táborech historicky daná a děti přitahuje,“* podotkl Aleš Sedláček.

Achillovou patou chystaných úprav vyhlášky se z pohledu vedoucích dětských táborů zprvu zdály být například požadavky hygieniků na počet záchodů, na „obytnou plochu“ vztaženou k jednomu dítěti nebo otazník visící nad možností, že by (ani malí) sourozenci opačného pohlaví spolu nemohli spát v jednom stanu. Podstatnější změnu má vyhláška ve skutečnosti přinést v zaměření zdravotnického školení: kladlo by větší důraz na znalosti hygienických zásad potřebných v kuchyni a na schopnosti vedoucích posky-

nout akutní první pomoc, což dětská sdružení podle Aleše Sedláčka jen uvítají.

Druhým místem, kam kontroloři zamířili, byl „Orlík“ u Olešné na Písecku. Malebná loučka v lesích se stala dočasným domovem 15 dětí ze 7. oddílu „Karibu“ tábořských skautů. Třetí zastávka pak zavedla ministerské úředníky s předsedou ČRDM do tábora Asociace TOM „Na Ostrůvku“ u Milčic na Blatensku. Shodou okolností ho téhož dne již před nimi prověřily hygieničky ze Strakonice. Jejich resortní kolegové si tak kromě velmi dobře vybaveného zázemí pro pět desítek dětí z Prahy a Ústí nad Labem, ubytovaných v podsadových stanech, mohli prohlédnout i záznam potvrzující hygienickou bezvadnost tomického tábora.

„Obvykle je hygienik vnímán jako člověk, který je někdy hnidopich, co jde do všech podrobností. Ale já musím říct, že jestliže rekreujeme,

díky tady kolegům-dobrovolníkům, na dvě stě dvacet tisíc dětí ročně a jestliže zjistíme nějaké nedostatky v míře do pěti procent všech navštívených táborů, tak si myslím, že ta situace je velmi dobrá. Rodiče mají jistotu, že na těchto táborech se děckám nic nestane, že jim to přispěje ke zdokonalení jejich fyzického a duševního zdraví,“ zobecnil závěrem Michael Vít. Za poslední dva roky se podle Jaromíra Hrubého nezavřel z hygienických důvodů žádný dětský tábor.

ČRDM – tisková zpráva
foto Jiří Majer

S MŠMT na tábory křížem krážem jižní Moravou

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) letos tak jako každý rok v průběhu letních prázdnin kontrolovalo dětské tábory. Při těchto inspekcích se zaměřuje na tábory, jejichž pořadatelům poskytuje státní dotaci. Ministerští úředníci tak chtějí na vlastní oči vidět, jak se s těmito penězi v reálu nakládá. I letos jsme se jako Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) k těmto výjezdům připojili. V červenci jsme si vybrali cestu na jižní Moravu. Shodou okolností tři ze čtyř námi navštívených táborů byly pořádány členskými sdruženími ČRDM.

První tábor, který jsme na této inspekční cestě s ministerskými úředníky navštívili, pořádala YMCA v ČR, respektive její Moravská větev YMCA T. S. Na program byla také návštěva dvou táborů pořádaných sdružením Zálesák – svaz pro pobyt v přírodě. Poslední tábor byl organizován Centrem pro rodinu Hodonín; šlo o tzv. příměstský tábor.

MŠMT se při svých kontrolách zaměřuje převážně na zhodnocení hygienických podmínek na vybraném táboře, na úroveň stravování, ubytování, na programovou náplň pobytu, dále také na celkovou atmosféru tábora, na styl hospodaření, na vybavení místní lékárničky a rovněž na pořádek, který v prostorách tábora panuje. Ministerští úředníci se vždy na konci pohovoru s hlavním vedoucím tábora ptají, zda mají oni jako organizátoři těchto akcí na ministerstvo nějaké požadavky. Jsou tak dotazováni na to, jestli spatřují v současných podmínkách stanovených úřady pro táborníky nějaké problémy či zda by jim ministerstvo ze své pozice mohlo v něčem pomoci. Zástupci ministerstva se samozřejmě ptají i samotných dětí, jak se jim na táboře líbí. MŠMT každý rok během letních prázdnin takto navštíví zhruba 50 dětských táborů. Inspekčních cest se střídavě účastní všichni zaměstnanci Odboru pro mládež MŠMT. Letos dokonce i včetně jeho ředitelky, paní Jany Heřmanové.

Jako první jsme na naši ces-

tě navštívili tábor Kláskův Mlýn v Polici u Jemnice v okrese Třebíč. Jednalo se tedy o tábor, který pořádá brnělavské sdružení YMCA T. S. Pořadatelé tábora měli v onen den na úřední kontroly opravdu „šťestí“. Před námi se tu totiž zastavila kontrola z hygieny. O několik dní předtím na tábor dorazila zase kontrola z Magistrátu města Brna. Nebylo tedy divu, že hlavní vedoucí tábora Miloslav Fára byl z naší návštěvy již mírně unaven. Všechny tyto prohlídky však naštěstí dopadly dobře. Tábor jsme bohužel zastihli téměř liduprázdný. Děti totiž chvíli před naším příjezdem vyrazily na výlet.

Problém, na který si pan Fára v závěru rozhovoru s ředitelkou Heřmanovou postěžoval, je nedostatek dětí, které se na jejich tábory hlásí. Kolegyně pana Fáry si pak ještě zanařikala i nad finanční stránkou věci. Organizá-

torům tohoto tábora se totiž často stává, že při porovnání nákladů a výnosů dané akce zjistí, že jsou finančně v minusu.

Všichni oddíloví vedoucí na tomto táboře pracují jako dobrovolníci. Před nástupem do uvedené funkce musí projít několika školeními, mezi něž patří např. základy první pomoci nebo bezpečnost práce.

Naše další kroky vedly na tábor příměstský. Ministerstvem vybraný tábor se nacházel na kraji města Hodonín, ve čtvrti Bažantice. Organizovalo jej Centrum pro rodinu Hodonín. Od hlavního vedoucího této akce Jiřího Ammerta jsme se dozvěděli, jak to na takovém příměstském táboře chodí. Na tomto typu táborů jsou děti pouze přes den. Večer si pro ně vždy přijedou jejich rodiče a odvezou je domů. Svě potomky druhý den ráno na tábor zase přivezou. Děti tedy na táboře netráví noci, přespávají doma u rodičů. Někteří dětem tento styl vyhovuje. Samy se totiž vyjadřují v tom smyslu, že se jim na táboře spát nechce. V současné době jsou příměstské tábory velmi oblíbené. V době finanční krize vyhovují více i některým rodičům. Tyto tábory totiž bývají zpravidla levnější. Příměstský tábor Centra pro rodinu Hodonín se konal pět dní, od pondělí do pátku. Pro děti tu byla připravena celotáborevá hra nazvaná Olympijské hry bez hranic.

Za třetím táborem jsme vyjeli do Čeložnic u Kyjova. Tábor uspořádalo sdružení Zálesák – svaz pro pobyt v přírodě, respektive jeho moravská část nesoucí kratší název Zálesáci – pobyt v přírodě. Přivítal nás hlavní táborový vedoucí Marian Košutek. Ubezpečil nás, že je tu pro děti na každý den připravené dostatečné vytižení jak fyzické, tak intelektuální. Tamní celotáborová hra byla zaměřena na tematiku rytířů sv. grálu. Další program tábora byl bohužel narušen nepříznivým počasím. Časté přeháňky tak překazily realizaci plánovaného putáku. Většina dětí, které se tohoto tábora zúčastnily, jsou tzv. „skalňáci“, což znamená, že sem jezdí každé prázdniny a dokonce se i přes rok sdružují v Zálesáku. I zde ale, na táboře na jihovýchodě Moravy, jsme mezi dětmi našli několik Pražáků. Pan Košutek se nám svěřil, že se pro něj tento tábor stal již srdcovou záležitostí. Jezdí sem pravidelně už 20 let. I poslední tábor, který jsme na naší cestě navštívili, byl pořádán sdružením Zálesák – svaz pro pobyt v přírodě a za organizaci této akce stála jeho pobočka Zálesáci – pobyt v přírodě. Na tomto táboře, který se konal v Mlýnkách u Strážnice, jsme jako hlavního vedoucího objevili v tričku a kraťasech radního pro oblast školství Jihomoravského kraje, pana Jiřího Jandu. Pro děti tu se svými kolegy připravil vskutku zajímavý a bohatý program. Společně vymysleli celotáborovou hru, kterou nazvali Rok na táboře. Její podstata spočívala v rozdělení celého táborového pobytu do jednotlivých měsíců tak, že na každý den připadl jeden měsíc z roku. Program každého dne byl pak zaměřen na typické záležitosti, které s daným měsícem souvisejí, např.

na důležité svátky, které v onom měsíci slavíme. Např. když nastal táborový prosinec, děti tu se svými vedoucími slavily Vánoce a dokonce i lyžovaly na zelené louce. My jsme k nim do Mlýnků u Strážnice dorazili – dle táborového kalendáře – v měsíci září. Jednou z dalších akcí, na které se děti na táboře velmi těšily, byly noční hlídky. Jejich doba tu však byla zkrácena na půl hodiny pro jednu osobu. Panu Jandovi se dvě hodiny, jak tomu bývá na některých jiných táborech, zdá příliš. A v podstatě to podle něj už v tak dlouhém časovém úseku ani nesplňuje svůj účel. Jiří Janda zastává názor, že při noční hlídce jde především o to, aby děti získaly onu zkušenost, kdy zažijí ten pocit strašidelné tiché noci. Pro děti jsou na tomto táboře připraveny také noční „bojovky“. Díky svým zkušenostem s pořádáním táborů pan Janda a jeho kolegové zjistili, že mnohem více děti při nočních bojovkách vystraší, když je všude kolem ticho.

Nějaké výkřiky vedoucích zpoza stromu dnes už na děti zase tak moc nepůsobí. Tento na naší cestě poslední tábor byl uspořádán pro téměř 100 dětí. Mezi nimi bylo i několik dětí sociálně znevýhodněných, konkrétně např. děti z dětských domovů či SOS vesniček. Organizátoři tohoto tábora si na účast dětí nemohou stěžovat. Každý rok je o jejich akce velký zájem. Pořadatelé táborů v lednu vypíší a v březnu již mají všechna místa obsazená.

MŠMT na svých internetových stránkách na začátku srpna informovalo o výsledcích dosavadních letošních kontrol dětských táborů. Nejdůležitější pro všechny táborníky je skutečnost, že ministerstvo zatím na žádném táboře neobjevilo žádné nedostatky, které by musely následně vést k nějakému zásadnímu opatření. Tato informace je jistě příznivá a určitě z ní mají nejen oni konkrétní zkontrolovaní táborníci radost. Ale přesto je třeba ještě stále neusínat na vavřínech. Přeci jen letní prázdniny ještě nekončí a ministerstvo na své inspekční cesty jezdí celé dva prázdninové měsíce.

Lucie Celbová
foto autorka

Dvacet let svobodného woodcraftu

Woodcrafteri si vybrali k připomenutí dvacátého výročí obnovení své svobodné existence den památky Cyrila a Metoděje. S trochou nadsázky se mi chce napsat, že jsem mezi pohanské rudochy na Kosí potok nedaleko Michalových Hor (u západočeské Plané) dorazil v den svátku slovanských věrozvěstů pozdě, ale přece. A rád.

Woodcraft je malebný, o tom se hodně píše a hezky čte. Nejlepší je k němu ale aspoň trošičku přičichnout, na chvíli, tři čtyři hodinky. Totiž pokud člověk není woodcrafter – a to já věru nejsem.

Louky, které liga nakoupila na Tachovsku, jsou krásné. Udržované, čisté, skoro se nechce

věřit, že tu před pěti sedmi lety rostly pralesy bolševníku a země že tu byla pustá, lidskou šlépějí netknutá. Soustavná péče je tu znát. Pokud je někde práce matkou sympatického pokroku, je to právě tady. Traktůrek a brigády...kosení na Kosáku, myslím, že tohle musí mnohým ligistům znít často v uších.

Na lukách stojí týpka a pase se kuň. A o kus dál stan olbřímí, dance lodge, shromaždiště či aréna pro sněmování, tanec a hry. Woodcrafteri sami malební, šumní, v kacabajkách a čelenkách, v mokasínech i bosí, mladí i staří. Dítěk mnoho – a hodných, tichých a úžasně trpělivých, protože v obřím stanu se řeční, vzpomíná, trochu nostalgicky, trochu věčně, vždy ale zajímavě. Vzpomínání je vždy víc pro dospělé a méně pro děti, ale děti indiánských přátel jsou v tom barevném světě korálků, trásní, bederních roušek někdy zrovna nepatrných vážně hodně.

Vtipní spikři, dva mladí mužové

oblečení z hecu do prvorepublikové módy, se při provázení sněmem drobně hecují a oslovují „pane rado“ a „pane řídící“...Obnovitelé LLM z doby před dvaceti lety obrazení pozornost necelých dvou stovek shromážděných k časům předlistopadovým i po-revolučním, náčelnice Trnka i její kolegové ceremoniálně udělají pocty zvané u woodcrafterů činy, řeč drží první šéf LLM Logan, pak dlouholetý náčelník Tokaheya, vzpomíná se na charismatického woodcraftera Milouše Stárka – Mahykana i na návštěvu Dee Seton, dcery zakladatele světového woodcraftu na jednom z prvních

sněmů v devadesátých letech.

Po sněmu následuje indiánská hostina a pak zpěvy a tance. Všechno se mi líbí a na zdravém

vzduchu chutná. Filip s Terezkou, nadšení vedoucí banátského táboření z řad woodcrafterů, se s chutí dávají do debaty o nadcházejícím třetím ročníku tábora pořádaného pro děti krajanů v rumunském Gerníku.

Ono je to těžké, namačkat do jednoho textu dojmy z návštěvy, byť jen čtyřhodinové. Sleduji ligo dvacet let. Je mi jasné, že i ona má své trampoty a prohry, že malebnost bývá někdy potlačena bitkami a všelijakými různicemi. Jako všude. Můj pohled bude vždy poněkud neobjektivní – mám mezi Setonovými následovníky

pár přátel, kterých si považuju. Jejich konání mi vždy přišlo smysluplné. Soustavně, hravě, náročné k sobě a někdy i k druhým.

Považte! Dospělí lidé na sobě pracují: snaží se vyrábět hezké věci, žít alespoň trochu v souladu s přírodou, čistě a slušně tábořit a používat při tom přírodní materiály, zdokonalovat svůj život třeba tím, že se naučí v rekordně krátkém čase rozdělat oheň prastarým a přírodním způsobem, ocílkou nebo třením dřev. Nestydí se něco učit, na věk nehledě,

a když usoudí, že postoupili v té snaze o přičku výš, podělí se o tu radost s přáteli veřejně. Požádají o přiznání pocty, morálního uznání uprostřed svých kmenů ... Hraní, mohli byste říci. Ano, přitakám, ale taky pestrý život, nápaditost, zkrátka něco, co stojí za to pochválit.

Ligo, všechno dobré k narozeninám.

Tomáš Novotný
foto autor

(autor je předsedou Asociace turistických oddílů mládeže)

Daleká cesta 2010

Na Vysočině táborí oddíl tomíků, Veverk z Brandýsa. A hraje si... no, na ušáky. Že jim to ale sluší, co?

Táborníci z oddílu TOM Veverk z Brandýsa nad Labem se vydali na letošním táboře na Dalekou cestu podle románu britského spisovatele Richarda Adamse. Daleká cesta za domovem (anglicky Watership Down) vypráví příběh skupiny divokých králíků, kteří odejdou ze své ohrožené kolonie, aby našli bezpečné místo pro založení nového domova. Tito králíci používají vlastní jazyk, mají dokonce vlastní poezii a mytologii.

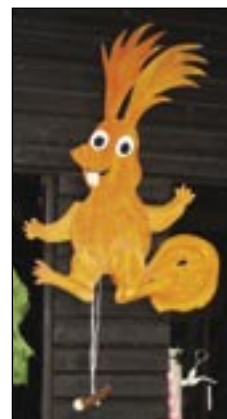
Petra, dnes již dospělá členka oddí-

lu, se na táboře byla aspoň podívat. Říká: *Táborový program je, jako každoročně, náročný a nabitý. Není chvíle, kdy by se něco nedělo. Taký po táboře jsou nejnavštěvovanější vedoucí. Naši „králíci“ mluví svou řečí docela obstojně a ohromně je to baví. V jazyku „Lapin“ máme psaný i program dne a jídelníček. Nečastěji je po táboře slyšet asi slovo „flay“, které znamená jídlo a jeho odvozeniny :-).*

Na tábor zavítal mimo jiné Jan Hrubec, zvaný Judyn, aby zahrál pohádku k narozeninám vedoucímu oddílu Veverk Jiřímu Chouroví. Jirka Chour je dlouholetý redaktor a výtvarník Tomíka – časopisu Asociace TOM, tvůrce kreslených seriálů o veverku Joachymovi a jeho kamarádech.

-mkr-
foto Tomáš Novotný

Tábor plný protikladů

Sdružení Život trochu jinak pořádá již třetím rokem víkendovky, výpravy a tábory pro mladé lidi z celé republiky. Nejsou to ale akce obyčejné – novodobý slovník by je zařadil jako „integrační“. Bývá na nich totiž většinou víc než polovina mladých lidí s nějakým handicapem – se sníženou pohyblivostí, vozíčkáři, nevidomí, a to nejen mezi účastníky, ale i mezi organizátory. Sami to ale moc do světa nevytrubují – jsou skromní a nadšení. A tak to na ně musíme „prásknout“ my. **Poznáte to jen z fotek...** (-mkr-)

Tradiční letní zážitkový tábor nesl letos podtitul Tábor plný protikladů. Dny mezi 18. až 24. červencem byly napěchovány legrací, zážitky a různorodou činností. Naším druhým domovem se stala útulná a nově zrekonstruovaná farní budova v obci Bedřichov u Lysic v okrese Blansko. Na účastníky čekal dobře připravený, pestrý program, který spojovalo budování vymyšlené firmy Tripolis&Company.

Katka Matulíková, foto Romča Štěpánek, Katka Matulíková a Martin Suky Sukaný, ŽTJ
Více o akcích sdružení na www.zivotjinak.cz

Hry byly vesměs náročné na fyziku, koordinaci i spolupráci hráčů – ti je však i přes všechny handicapy zvládali s nasazením sobě vlastním

Kombibal je vlastně volejbal pro nevidomé – aby vidoucí nebyli ve výhodě, zavázali si oči šátkem, družstva sehrávají napínavá utkání

Modelování z hroudy rozměkklého mýdla bylo součástí minidílňiček

Když se 11 lidí snaží domluvit na 11 nejdůležitějších hodnotách v životě, výsledek je opravdu zajímavý – co člověk, to názor...

Téměř každý večer dostaly slovo kytary a hlasivky – spát jsme šli až pozdě v noci

„Zaměstnanci“ táborové firmy „stavěli domy“, nosili materiál na stavbu, vyvíjeli neotřelé technologie...

Účastníci Tábora plného protikladů 2010 odjžděli domů spokojeni

Biblický impulz

To je vlna malých studentských akcí, párty, promítání filmů či rozjímání, konaných na začátku školního a akademického roku. Jejich cílem bude, aby se věřící studenti na stejné škole, fakultě, koleji, či internátu vzájemně seznámili. Návod, jak se do projektu zapojit, a inspiraci, co všechno se dá zorganizovat a jak takovou akci připravit najdete na adrese www.biblickyimpulz.cz Informace o projektu také na www.signaly.cz

Rozhodni se sám

Tak se jmenovala akce Kolpingova díla ve Žďáru nad Sázavou. Akce plná her, zábavy a prevence se uskutečnila poslední prázdninový pátek Díky počasí, které přes noční a ranní lijáky vydrželo, bez deště až do odpoledních hodin, a díky zájmu účastníků se akce velmi povedla. Zajisté k tomu přispělo i zaujetí organizačního týmu pracovníků Kolpingova díla ČR, které je zřizovatelem Spektra – centra primární prevence a drogových služeb a pomoc oddílu házená TJ SOKOL Nové Veselí. Mladí i velcí si mohli vyzkoušet poskytnutí první pomoci, nechat si namalovat něco na obličej či ruce, pokusit se překonat házenkářského brankáře, vylézt si nafukovací horolezeckou stěnu, získat důležité informace o bezpečnosti silničního provozu anebo zjistit své dovednosti na motocyklovém simulátoru Honda.

Pro dospělé bylo určeno měření tlaku a cholesterolu a nejvíce zajímavých situací působily speciální brýle, které simulovaly vnímání člověka který má v krvi asi 2,5 promile alkoholu anebo nějakou návykovou drogovou látku.

Děkujeme s radostí všem dětem, rodičům a široké

veřejnosti za jejich zájem, aktivní a hravý přístup v průběhu celého dne! Velký dík patří také našim hostům, kteří společně s námi zajistili pestrý a zábavný program. Byli to zástupci Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické ve Žďáře nad Sázavou, Besipu, VZP, Terapeutické komunity Sejřek, autoškoly Vysočina a Rodinného centra Srďčko.

Kolpingovo dílo ČR

ConCordia 2010

10. Středoevropské skautské jamboree, tentokrát v Maďarsku nedaleko Budapešti od 2. do 11. srpna 2010. Zúčastnilo se ho asi 1200 skautů a skautek, z toho téměř 250 přijelo z České republiky.

Zleva a shora: účastníci z Francie • zahraniční zpravodaj Junáka a vedení českého kontingentu • u Poláků si mohl každý omalovat kolíček • mezi historickými aktivitami bylo možno si vyzkoušet nejen lukostřelbu, ale i šerm či praskání dlouhým bičem • po vydatném dešti bylo všude plno bláta :-)) • nedělní bohoslužby pro všechny národy i vyznání • nejvzdálenější účastníci přijeli až z Thajska...

foto Michala K. Rocmanová

Tábory Duhy

Pirátský tábor Duhy Paprsek

Vyvrcholením celoroční činnosti dětského sdružení Duhy Paprsek z Krnova byl v červenci čtrnáctidenní letní tábor. Pro jeho pořádání jsme vybrali turistickou základnu v Těchoníně-Celném v podhůří Orlických hor, kde je v pěkném areálu hlavní budova a deset dřevěných chatek.

Celotáborová hra byla inspirována knihou „Poklad na ostrově“. Cílem bylo nalézt zlatý poklad a v boji o něj se utkalo šest pirátských posádek. Děti stavěly kamenné majáky, vytvářely vory, které pouštěly po Tiché Orlici, hrály divadelní scénky, bojovaly na kladě dřevěnými tyčemi, vyráběly meče, rozdělávaly oheň a opékaly na něm jablka, střílely nebo v lese z přírodních materiálů stavěly přístavy a mola.

Vedoucí připravili zajímavý program také ve věkově oddělených oddílech, kde se hrály drobnější hry a soutěže, ale také se vyrábělo a vytvářelo (hrníčky, přívěšky, panáčky z vlny) nebo se učilo novým znalostem a dovednostem (uzlování, morseovka, ohně, mapové značky). Nezapomněli jsme na oblíbené noční hry (výsadek, stezka odvahy), úspěch měly obě táborové diskotéky a také dva výlety.

Tábor byl ukončen slavnostním táborákem, kde se předávaly diplomy a odměny. Překvapením pro děti byl závěrečný ohňostroj na rozloučenou. Některým účastníkům se na táboře tak líbilo, že se jim ani nechtělo domů. Pro ty máme dobrou zprávu – hned na září chystáme první víkendovku.

*Michal a Karolína Brunclíkovi
foto archiv autorů*

Tajemství Kamelotu – tábor Duhy Křišťál

Už počtrnácté pořádal náš oddíl letní stanový tábor a již podvanácté na kouzelném místě nedaleko obce Hoštejn – Na Německých lukách. I letos byla pro děti nachystána celotáborová hra – tentokrát jsme se ocitli ve středověku, v říši zvané Avalon, a prožili jsme lehce pozměněnou, ale přesto dech beroucí legendu s králem Artušem, hradem Kamelotem a Svatým Grálem.

Všechno začalo zjištěním, že bývalý král Uther je již nějakou dobu mrtvý, říše nemá žádného jeho nástupce a začíná se rozpadat. Proto byl vyhlášen velký rytířský turnaj, kde se měl vítěz stát králem. Věřte nebo ne, ani turnaj nerozhodl a říše byla dál bez krále. Další den ráno přišel do tábora kouzelník Merlin, který nedaleko objevil meč zasazený do kamene. Dle legendy se měl stát králem ten, kdo meč z kamene vytáhne. Přišli všichni rytíři, nikomu se však meč vytáhnout nepodařilo. Když už všechno vypadalo hodně špatně a rytíři se mezi sebou hádali, kdo z nich bude vladařem, přišel Artuš – „se-nožrout“ s nejasným původem, který i přes hrozbu smrti meč uchopil a vytáhl. Zdá se, že je jasno, říše má konečně krále! V tu chvíli se však ozval Vortigern, Utherův bratranec, který Artuše uznal nechtěl, odešel se svými věrnými někam za tábor a připravoval se na útok proti němu...

Jak tábor dopadl? Ze všech panošů se stali čestní a spravedliví rytíři, rozpadající říše našla nového krále Artuše, který sice později zemřel, nahradil ho však král nový – Lancelot... Postavili jsme Kamelot, našli jsme hned několik Svatých Grálů, o kterých jsme sice zjistili, že nejsou pravé, ale i tak se nám všem tábor líbil a nemyslím, že by se našel někdo, kdo litoval, že s námi jel.

*Petr Hryzal Doseděl
foto archiv autora*

Již třetí táboření v Banátu

Letos jsme znovu vyrazili do Rumunska, do hor, o kterých se říká, že ukončují karpatský oblouk. Do oblasti rozkládající se nad Dunajem, ve které se před necelými dvěma sty lety usadili čeští kolonisté a zůstali tam dodnes, udržující si svoje zvyky i jazyk.*

Přijeli jsme do Banátu, abychom mohli strávit dva týdny s místními dětmi na letním táboře. Na začátku nás čekaly tři dny stavění. Plně naložený vůz pana Maštaliře, tažený koňmi a směřující přes pole až k našemu táboru, bylo možné zahlédnout celkem šestkrát. A za chvíli už stály na louce U Petra, kousek od vodních mlýnů, podsady, týpí, šeltr a šapitů.

Za pár dní přijelo devatenáct dětí z krajanských vesnic Rovensko, Svatá Helena, Gerník, Bigr, Eibenthál. Připojily se k pěti dětem z kmene Osmaka Opo z Mnichova Hradiště, které přijely s námi z Čech dřív a se stavbou nám pomáhaly. A tábor začal.

Děti byly rozděleny do čtyř rodů: Hadí, Jeleni, Vlci a Želvy („...Šli jsme hrát hru, kde jsme si vybojovali jak se naše skupiny budou jmenovat. Po docela namáhavé hře jsme si konečně mohli vybrat jméno. Ve hře jsme museli sbírat kousky obrazu náčelníka Tekumseha. ...O odpoledním klidu jsme začali vyrábět naše rodová kopí...“) a staly se bojovníky indiánského kmene Šavanů. Po třech dnech se stále banátské počasí změnilo a přišel čas deště. („...Při hrách nám začalo pršet a byla vel-

ká bouřka. Při bouřce sme nemohli hrát nic po družinách a tak sme byli v kuchyni a hráli sme Bang! a jiné hry...“)

V neděli jsme vyrazili po blátivých cestách do nedaleké vesnice Gerník. Do kostela a také vyzvednout paní kuchařku, která den předtím dorazila („...Potom jsme šli na Gerník. Na Gerniku byl trh. Vedoucí šli do kostela. Pak jsme šli k Maštaliřům pro věci, které přivezla paní Hana Paňáková – kuchařka. Pak každý jsme vzali nějakou věc. Přišli jsme do tábora a dali jsme jim ty věci...“)

Přišel večer. („...Večer přišlo tak vedoucí rozdělali oheň v típi. Spívali jsme spoustu písniček a Ester ze Štěpánkou měli taky písničku,

protože Ester přišla pozdě když nás vedoucí volal. To bylo moc pěkný.“)

Pondělí bylo ve znamení lukostřelby. („...Museli jsme si udělat šipý a luk na střelení.... Odpoledne jsme stříleli do balonu a i do dálky.“)

Hrály se i pohybové hry a prověřily se výtvarné schopnosti šavanských bojovníků. („...Poté jsme hráli hru „Boj o vlajku“, která pokračovala v poledne. My, „rumuni“ (Zde proti sobě stály dvě stejně velké skupinky – Rumuni a Češi) jsme bohužel prohráli ale mě to ani moc nevadilo a hra se mi moc líbila... Potom jsme měli etapu. Měli jsme si každý rod vyrobit pár postavíček z pohádky... Měli jsme sněm. Na sněmu jsme si přiznáva-

li orlí pera. Když skončil sněm tak jsme hráli divadlo s postavičkami, které jsme si vyrobili odpoledne.“)

Na tábor zabloudily dva džípy s turisty, kteří se ztratili. „...Dnes jsme vyděly dva gejpy a oni tady byly protože se stratili asi nas ptaly asy ne znamo cestu, amy sme jim řekli že ju ta sme jim ji řekli kady mají jít a odjely.“)

Na výlet jsme vyrazili na 11 km vzdálené Rovensko. („...Na cestě do Rovenska jsme také hráli celo-

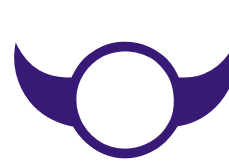
táborovou hru. Měli jsme rozluštit šifry, a potom jsme si každý rod měli vybrat jednu věc a v Rovensku ji vyměnit. Když jsme přišli do Rovenska, tak už na nás čekal oběd... Zpátky do tábora jsme jeli vozem.“)

V pátek měl Gábik narozeniny. („...Dnes byl pro mě velký den, totýj jsem vyplnil 11 let. Taký jsme hráli zajímaví hry. Moje oblíbená byla etapa kdy moje skupina mě měla vyslobodyt ze zajetí.“)

I v sobotu byl pestrý program. („...Potom bila etapa, hrozně těžka. Sme měli přinést papírky a sirky a potom rozdělat oheň. Etapu jsme prohráli. Po obědě sme činili orlí pera.“)

Další den dobyli divoce pomalovaní Šavané pevnost Boonsburg a na večerním sněmu jim byla přiznána poslední orlí pera. V pondělí čekalo bojovníky loučení a cesta domů.

Děkují všem vedoucím i dětem za krásné zážitky. Tomáš

Novotnému, Aleši Sedláčkovi a Tomkovi Hurtovi za nemalou pomoc a podporu. A děkuji i všem rodičům za důvěru, se kterou své děti na tábor poslali. V neposlední řadě pak děkuji organizacím Asociace turistických oddílů mládeže a Liga lesní moudrosti, díky kterým se tento tábor mohl uskutečnit.

Veronika Benešová
foto autorka

* Postřehy dětí z táborové kroniky doplnila Tereza Majerová. (Ve snaze zachovat autentický styl vyjadřování našich malých krajanů ponechala redakce úryvky jejich textů v původní podobě, bez jazykové úpravy.)

Léto s Letním domem

a jak se mění během dne?

Jaké pocity prožívám já sám? Mění se ve vztahu k druhým v průběhu dne? Kde dané pocity vnímám na těle? Co se děje, když mě kamarád naštvě?

Ke zkoumání pocitů nám pomohlo mnoho různých technik: Sledovali jsme hrdiny filmů v krátkých ukázkách, postavy na obrázcích i chování druhých. Míchali jsme základní temperové barvy do pestrých odstínů, uvolnili se akční tvorbou v sadě a vyzkoušeli jsme si také krátké

divadelní scénky. Radost mnozí prožívali při skotačení u vody, v bujarém závodě družstev nebo při tanečním programu. Únavu a možná i trochu zlosti na velmi dlouhém výletě na Paličnick. Pohodu a přátelství u společně strávených chvil před chalupou nebo u jídla.

Slunce se do nás opíralo a dny rychle utíkaly. Sotva jsme uspořádali letní kino s krátkou oslavou pobytu, a už děti odjížděly. O týden později se tu už emocemi zabývala další, tentokrát mladší, skupina...

Martina Veselá
foto archiv sdružení

Ve středu 7. 7. 2010 chata Piktych v Lázních Libverda výrazně ožila. Přijela skupina jedenácti mladých lidí ze tří dětských domovů. Bylo právě léto a čekal na ně desetidenní letnědomní program. Věnovali jsme se pocitům: Jaké emoce lidi prožívají

4. ročník festivalu Lughnasad v Nasavrkách

Ve dnech 30. a 31. července se v Nasavrkách konal čtvrtý ročník festivalu keltské kultury – Lughnasad 2010. Oslavy zahájil v pátek koncert skupin Asonance a Spirituál Kvintet. Obě kapely se těšily nadšenému ohlasu diváků, kterých bylo více než 600.

V sobotu celý festival pokračoval až do nočních hodin nabitým programem. Velkému úspěchu se těšily především ukázky keltských řemesel, ukázky boje, irské tance a večerní koncert skupin Shannon, Bran a Jauvajs.

„Oproti loňskému roku byla akce jak svou velikostí, tak i programem prakticky dvojnásobná,“ říká ředitelka festivalu Jana Grimmlová z Boii o.s.

Lughnasadu se zúčastnil také hejtman Pardubického kraje, Mgr. Radko Martínek. Ten zde prožil život Keltů na vlastní kůži – v oděvu keltského náčelníka. Společně s náčelníkem Boii navštívil vesnici keltských řemesel a zúčastnil se také uzavření míru s Římany a Germány.

Také první čísla ohledně návštěvnosti jsou velmi pozitivní – každého z koncertů se zúčastnilo více než 600 lidí, celý festival pak navštívilo téměř pět tisíc návštěvníků, což je ještě více než v loňském roce.

Lughnasad se tak rozrostl do skutečně velkolepého festivalu keltské kultury, který kompletně připravilo a zorganizovalo 60 dobrovolníků za účasti více než 100 účinkujících včetně početné skupiny zahraničních hostů.

Občanské sdružení Boii o. s. děkuje všem dobrovolníkům, partnerům, účinkujícím i návštěvníkům za podporu této tradiční akce a těší se v příštím roce na oslavy jubilejního, 5. ročníku svátku Lughnasadu.

o. s. Boii

foto Jaromír Zajíček, www.FotoZajda.cz

Generali Pojišťovna a. s. podporuje dobrovolníky

Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) je organizací, která v současné době zastřešuje 99 sdružení dětí a mládeže. ČRDM těmto svým členům poskytuje servis, jehož stěžejním prvkem je pojištění. Díky němu získávají dobrovolníci působící v uvedených spolcích potřebnou jistotu při vykonávání práce s dětmi a mládeží.

ČRDM od roku 2000 spolupracuje v této oblasti s Generali Pojišťovnou a. s. Jejím prostřednictvím zajišťuje svým členům výhodné pojištění úrazové, odpovědnostní a cestovní.

Do této pojišťovny mohou být kromě členských sdružení ČRDM zahrnuti i ostatní dětské a mládežnické spolky nacházející se na území České republiky. **Pojištění ČRDM je zřizováno především pro vedoucí dětských kolektivů, hlavní vedoucí letních táborů a statutární zástupce organizačních jednotek sdružení.**

V rámci úrazové pojišťovny jsou navíc pojištěni také všichni účastníci akcí pořádaných pojištěnými sdruženími. Pojištění odpovědnosti za škodu je zprostředkováno pro případ, že by na akcích pořádaných uvedenými subjekty došlo

v důsledku činnosti svěřených dětí k nějaké zdravotní či materiální újmě způsobené třetí osobě. Cestovní pojištění mohou sdružení využít při účasti na akcích konajících se v zahraničí.

V letošním roce uzavřela ČRDM s pojišťovnou Generali exkluzivní smlouvu na dobu čtyř let, resp. na období 2010–2013.

Do **odpovědnostní pojišťovny** se v tomto roce přihlásilo 100 sdružení dětí a mládeže, tedy 13 250 osob. Do **pojišťovny úrazové** bylo zahrnuto 122 sdružení dětí

a mládeže, tj. 210 748 jednotlivců. ČRDM s Generali Pojišťovnou a. s. spolupracovala v letech 2000–2008 rovněž při pořádání celostátní přehlídky činnosti sdružení dětí a mládeže a střešek volného času Bambiriády. Generali Pojišťovna a. s. se pro uvedené ročníky stala generálním partnerem této akce.

ČRDM předkládá pojišťovně Generali několikrát do roka v termínech vztahujících se k jednotlivým kvartálům **seznam pojištěných sdružení s počty pojištěných osob**. Nejbližším takovým termínem je datum **30. 9. 2010**. K tomuto dni musí ČRDM pojišťovně nahlásit uvedené počty jako podklady pro pojištění odpovědnosti na poslední kvartál v tomto roce.

Lucie Celbová

GENERALI
Pojišťovna

Krokodýlí závody

Voda, loď, lana, trocha driny, trocha adrenalinu a hlavně spousta legrace. To jsou Krokodýlí závody. Závodí vždy tříčlenná družstva – dva lezci a jeden kormidelník. Celý tým má za úkol na lodi dopádlout kus cesty po přehradě až k mostu a vysadit dva své členy na břeh. Ti vyběhnou nahoru na most a nechají se po laně spustit zpátky do vody. Pokud jejich parták v lodi stihne mezitím dopádlout pod lano a zachytit je do lodi, je vše v pořádku, pokud ne... No, pak je potřeba potrénovat si, jak se nalézá do člunu přímo z vody.

Krokodýlí závody mají v naší organizaci – 15. Přední hlídce Royal Rangers – již dlouholetou tradici. V poslední době sice došlo k několikaletému přerušení, ale snad právě proto jsme se všichni pustili do jejich obnovy s velkou chutí. Tato akce je otevřená všem zájemcům (přibližně do 15 let), ať už jde o skauty, mladé hasiče, nebo prostě děti, které mají chuť zkusit něco nového.

Prvního ročníku „nových“ Krokodýlích závodů, který se odehrál na Hracholuské přehradě 20. 6. 2010, se zúčastnilo devět posádek z 15. PH Royal Rangers, SDH Černošín a SDH Cebiv, ve věkovém rozmezí přibližně od sedmi do 14 let. Velká většina účastníků nikdy v životě neseděla na lodi, a pádlování pro ně tedy bylo zcela novou záležitostí. Věkové rozdíly tedy v tomto případě nehrály roli,

důležitá byla především schopnost udržet loď, aby plula rovně. To se většině týmů podařilo až po značném úsilí a mnoha nezdarech.

Všichni účastníci projevili velké nadšení a odvahu a všem se podařilo závod dokončit. Náladu jim nezkazil ani fakt, že se poměrně hodně z nich vykouvalo – čtyři vypadli z lodí a další skončili ve vodě poté, co je kormidelník nestihl zachytit při slánění.

Celou akci zajišťovala soukromá Záchránná služba Royal Rangers, která také po skončení závodů svezla všechny zájemce na vlastním motorovém člunu. Všichni se už moc těšíme na příští rok.

Zuzana Kovandová,
15. Přední hlídka Royal Rangers
foto autorka

Živly i letos řádily na táborech

V souvislosti s ničivými povodněmi, které o víkendu 7. a 8. srpna 2010 pustošily obce především na severu Čech, zveřejnila Česká rada dětí a mládeže ihned výzvu – na jedné straně shromažďovala informace o škodách, které utrpěla její členská sdružení v oblastech postižených záplavami a situaci se snažila dále řešit, na druhé straně se obracela na sdružení, která v tu dobu pořádala tábory, s žádostí o nabídku pobytu dětem z postižených oblastí...

Junák

V sobotu 7. srpna byl předčasně ukončen skautský tábor nedaleko Šiškovic, protože se přes něj přehnala povodňová vlna, která následně vyplavila Svidnici. Možná tuhle louku s mělkým potokem Okrouhlíkem znáte...

V době kulminace byl na louce metr prudce tekoucí vody a rozvodněný potok odnesl kromě některých stanů a majetku táborníků kupříkladu i ohromné betonové panely tvořící brod. Napadané stromy patrně kdesi vytvořily hráz, která nenadále praskla, takže zátopa přišla velice rychle a nečekaně. Někteří z padesáti účastníků tábora stihli utéct jen nedostatečně oblečení a bosí.

Chtěla bych dodatečně ohromně poděkovat všem, kteří nám v této dramatické situaci pomohli.

Operátorce z linky 112, která navzdory nedostatečnému signálu rychle tábor lokalizovala a poskytla základní informace, jak se chovat.

Ohromně vděční jsme hasičům. Všichni se chovali nesmírně mile a profesionálně (najisto byli z Liciborčic a Slatiňan, ale patrně i odjinud). Nejen, že postavili lanovou lávku přes skutečně nebezpečně rozvodněný Okrouhlík a na zádech přenesli nejmenší děti do auta a zbylých skoro padesát osob převedli lesem

bezpečně k silnici u Trpišova a odvezli do Slatiňan. Hlavně ale uklidňovali některé skutečně vyděšené účastníky a skoro všem půjčili svoje vlastní suché montérky. Moc se omlouváme, že o některé přišli, protože rodiče si v nich odvezli děti domů (všechny osobní věci jim uplavaly). Hasičskému sboru z Pardubic pak děkujeme za zapůjčení speciálního auta, díky kterému jsme se dostali na zaplavenou louku již v sobotu navečer a zachránili alespoň část majetku.

Další poděkování posíláme majitelce pekárny ve Slatiňanech, paní Čavrnachové. Zdarma nám poskytla pečivo na víkend, takže jsme měli po evakuaci co jíst (o rohlíky jsme se dokonce podělili i s hasiči zasahujícími u Milotínských). Velmi si toho vážíme.

Děkujeme pracovníkům Červeného kříže z Chrudimi, kteří nám velice rychle dodali dostatek spacích pytlů, dek, ručníků i dalších hygienických potřeb, takže jsme byli schopni bez problémů strávit celý víkend ve škole, než se nám podařilo účastníky tábora předat rodičům.

Pochopitelně děkujeme i všem dospělým členům skautského střediska ve Slatiňanech, kteří zareagovali skutečně bleskově; nejen, že zajistili ubytování ve škole, teplý čaj a další materiál, ale také se okamžitě vrhli do uklízení tábořiště a poškozené chaty.

Děkuji i městu Slatiňany, které nám z humanitární pomoci přidělilo kolečko, kbelíky, čisticí prostředky a kontejner pro odklizení zničených věcí, vše pochopitelně zdarma.

Teprve ve vypjaté situaci se pozná, jací lidé ve skutečnosti jsou... Musím uznat, že záchranný systém funguje velmi dobře. Pomáhalo nám velké množství dobrovolníků (hasiči, zdravotníci, skauti), kteří tuto činnost dělají zdarma ve svém volném čase.

Jsmo všem velmi vděční, ale nemáme jinou možnost odměny, než alespoň takto veřejně poděkovat.

*Za vedení tábora Vladimíra Loydová,
skautské středisko Slatiňany
foto archiv střediska*

Asociace TOM

*Povodeň dorazila i k tomíkům – o její ničivé síle se můžete přesvědčit na fotkách...
Zaplavený tábor u Rabštejnské Lhoty na Chrudimsku patřil oddílu TOM SpT Lomnice na Popelkou...
foto archiv TOM SpT Lomnice*

Duha

Duha vzápětí po povodních vyhlásila Prázdninový Tamjdem – o víkendu 20. – 22. 8. se mělo pracovat na Frýdlantsku nebo Liberecku...

Pro tuto dobrovolnickou akci jsme se spojili s Člověkem v tísní, který práce v místě koordinoval.

Duha Arabela, náš základní článek z Liberce s blízkým dosahem k postiženým obcím, zajistila možnost týdenní pobytové akce pro děti z okolí.

Jak to dopadlo?

Člověk v tísní ve čtvrtek před víkendem začal naznačovat, že dobrovolníci asi nejsou potřeba, bylo těžké zjistit, s kterým koordinátorem můžeme jednat a domlouvat se, až nakonec v pátek těsně před akcí spolupráci zrušili, že skupinu dobrovolníků nechťejí. Byli jsme, upřímně řečeno, docela rozpačiti. Nakonec jsme situaci vyřešili tak, že dobrovolníci mají přímý kontakt na Člověka v tísní a mohou se individuálně přihlásit, což prý je pro koordinaci jednodušší.

Duha Arabela byla místním povodňovým štábem upozorněna, že nabídky na pobyty dětí jsou časté a pobyt u moře je atraktivnější než hry na Liberecku. Nakonec na svém táboře hostila Duha Arabela tři děti.

Proč vnímám situaci jako pozitivní?

Pomoci je spousta, svědčí to o velké společenské solidaritě a dobré práci médií.

Duha je rozhodnuta svou nabídku opět zopakovat v horizontu několika měsíců, až opadne vlna zájmu o toto téma. To je velká výhoda sdružení našeho typu, že pracuje dlouhodobě a celoročně a ví, jak může pomáhat. Dobrovolnický Tamjdem bude hledat přímého regionálního partnera, protože víme, ať už z tamjdemových víkendů nebo workcampů, že skupina dobrovolníků zvládne v pár dnech obrovský kus práce. Duze Arabele patří velký dík za tábor pro děti, a protože zblízka vidí, co je potřeba, už plánuje nabídku pro děti na období podzimních prázdnin a dalších víkendů.

Jana Šoupalová, ústředí Duhy

Liga lesní moudrosti

*Vichřice 17. července 2010 ukončila předčasně společný tábor Ligy lesní moudrosti na Kosím potoce nedaleko Toužimí – kácela stromy v okolí i táborové stavby...
foto Roman Foud, LLM*

VII. Pražský jarmark: Cenu „od srdce“ udělila ČRDM souboru Hueyitlatoani z Mexika

Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) udělila na sedmém Pražském jarmarku své ocenění, určené pro nej sympatičtější zahraniční soubor ročníku, mexické folklorní formaci s názvem Hueyitlatoani. Ocenění předal vytipovanému souboru předseda ČRDM Aleš Sedláček 30. srpna 2010 večer na pódiu v Praze 1 na Ovocném trhu.

-maj-

Čech zvolen členem vedení evropského skautingu

Petr Vaněk byl na Evropských skautských konferencích v Bruselu zvolen dne 19. července 2010 členem šestičlenného Evropského skautského výboru na období 2010-13. Pro český skauting je to velká událost a příležitost. Petr Vaněk – „Permi“ (nar. 1978) je zahraničním zpravodajem Junáka – svazu skautů a skautek ČR (dobrovolný člen Výkonné rady

Junáka zodpovědný za zahraniční vztahy) a předsedou Okresní rady Junáka v Plzni. Vystudoval sociální antropologii a mezinárodní vztahy a profesionálně působí jako projektový manažer a vzdělavatel v Koordináčním centru česko-německých výměn mládeže TANDEM.

Junák – svaz skautů a skautek ČR

Soutěž Plamen a mistrovství republiky hasičského dorostu se vydařila

I když počasí zpočátku hrozilo náladovostí, účastníci Mistrovství ČR ve hře Plamen v Litomyšli od 7. do 9. července 2010 takřka neviděli mráček. Letní počasí provázelo mladé hasiče při jejich boji o co nejlepší umístění od začátku až do konce. 10. července přivítal litomyšlský stadion na dvoudenní mistrovství ČR po hasičské mládeži také českou elitu hasičského dorostu.

Projekt Kecejme do toho – Strukturovaný dialog mládeže se představuje

Představení základních myšlenek projektu Kecejme do toho (www.kecejmedotoho.cz), seznámení s jeho novými internetovými stránkami a blížící se akce pro veřejnost – to byla klíčová témata tiskové konference, kterou uspořádali představitelé projektu a České rady dětí a mládeže 24. 8. 2010 v dopoledních hodinách v prostorách Evropského domu v Praze. Projekt Kecejme do toho – Strukturovaný dialog mládeže vytváří v České republice prostor, kde mladí lidé mohou vyjadřovat názory na problémy, které se jich týkají. Cílem je podpořit spoluúčast mladých na veřejném životě.

Michala K. Rocmanová

Pilotní výměnný projekt ČRDM s německými a izraelskými partnery na startu

Zahraniční spolupráce. Pro někoho z tradičního českého sdružení „třešnička na dortu“, možnost ozvláštnit stereotypní program, motivovat zkušenější vedoucí novou výzvou. Pro někoho z mezinárodního sdružení jádro činnosti, schopnost obstát v rámci globální sítě, vnést do ní svou invenci a vliv. Pro ČRDM může být zahraniční spolupráce také některými z vyjmenovaných charakteristik. K nim ovšem patří navíc specifická role zastupovat členská sdružení a děti a mládež ČR v zahraničí. V rámci této role je ČRDM tým, kdo prošlapává méně známé cestičky, což je také případ pilotního projektu se zapojením národních rad ČR, SRN a Izraele.

Michaela Přílepková

